

[Arbejdsministeren]

plads. Dette gælder, uanset om familien har handicappede børn eller lejeren selv eller dennes ægtefælle er handicappet. Der bliver ikke spurgt herom ved udlejningen, og det kan derfor ikke oplyses, hvor mange handicappede der på denne måde har haft et ferieophold hos Dansk Folke-Ferie.

Uden for ferieperioden 15. juni–15. august kan endvidere enhver gruppe, f.eks. fra en organisation eller institution, leje feriehus hos Dansk Folke-Ferie.

I 1985 har Dansk Folke-Ferie således udlejet til ca. 300 grupper af bl.a. handicappede og evnesvage eller i alt ca. 10.000 personer.

Inden for ferieperioden afviser Dansk Folke-Ferie anmodninger fra alle grupper, idet Dansk Folke-Ferie ifølge sit formål føler sig forpligtet til at prioritere ferie for lønmodtagere, og navnlig lønmodtagere med børn, højere end andre hensyn.

Dansk Folke-Ferie henviser herved til de tilsvarende bestemmelser i ferieloven og i vedtægterne for Arbejdsmarkedets Feriefond, som i vid udstrækning har finansieret opførelsen af feriebyerne.

Jeg agter at fortsætte drøftelserne med de involverede parter med henblik på at finde en mere rimelig ordning.

Spm. nr. S 584

Til *arbejdsministeren* (22/1 86) af:

Mette Groes (S):

»Hvad agter ministeren at gøre i anledning af de oplysninger, der er fremkommet i ligestillingskonsulentens rapport fra Nordjyllands amt som citeret i Radioavisen den 22. januar 1986?«

Begrundelse

Det fremgår af rapporten, at ledigheden i perioden oktober 1984–oktober 1985 er faldet med 3.700 for mændenes vedkommende eller med 37 pct., mens den for kvindernes vedkommende kun er faldet med 1.100 eller 6 pct.

Det vil sige, at for hver gang tre mænd kommer i arbejde, kommer 1 kvinde i arbejde.

For de langtidslediges vedkommende er $\frac{3}{4}$ af gengangerne kvinder.

Det er ikke rimeligt at lade løsningen af disse problemer være et lokalt ansvar.

Spørgeren ser frem til ministerens initiativer på området, også set i relation til hendes udtalelser på arbejdsministermødet i Spanien for nylig.

Svar (29/1 86):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Arbejdsformidlingens ligestillingskonsulent i Nordjyllands amt har i sin årsberetning for 1985 og årsplan for 1986 bl.a. beskrevet beskæftigelsesudviklingen for mænd og kvinder i Nordjylland.

Som nævnt i spørgsmålets begrundelse fremgår det heraf, at kvindernes ledighed falder i et langsommere tempo end mændenes. Denne tendens gør sig også gældende på landsplan, men er mere udtalt i nogle regioner – herunder Nordjylland – end i andre.

Jeg vil gerne understrege, at denne tendens ikke nødvendigvis er ensbetydende med, at kvinderne ikke får andel i den igangværende beskæftigelsesfremgang. Baggrunden kan også være, at kvindernes tilgang til arbejdsstyrken i disse år er større end mændenes.

Som eksempel kan jeg nævne, at kvinderne tegnede sig for 40 pct. af den samlede beskæftigelsesfremgang i 1984 svarende til ca. 22.000 personer, men den samtidige vækst i den kvindelige arbejdsstyrke medførte, at kvindernes ledighed i samme periode steg med 7.000, medens mændenes ledighed faldt med 14.000.

Uanset hvilke faktorer der ligger bag kvindernes nuværende arbejdsmarkedssituation, vil en ændring af udviklingsperspektiverne imidlertid kræve, at kvindernes traditionelt snævre erhvervsvalg udvides til nye områder med bedre beskæftigelsesmuligheder.

Blandt arbejdsministeriets bidrag til denne udvikling vil jeg fremhæve ligestillingskonsulenternes arbejde. Som det også fremgår af ligestillingskonsulentens beretning og årsplan, iværksætter ligestillingskonsulenterne med udgangspunkt i de lokale/regionale problemer og i samarbejde med relevante samarbejdspartnere en lang række initiativer med henblik på nedbrydelse af de kønsmæssige barrierer på arbejdsmarkedet og udvidelse af kvinders erhvervsvalg. Endvidere medvirker ligestillingskonsulenterne til at gøre de øvrige AF-medarbejdere bevidste om ligestillingsproblematikken i deres daglige arbejde med